

ימי עיון בתנ"ר תשע"ט

בעזרת הי' יתריך,

סנהדרין אצל מזבח- צדק ומקדש (שיעור 111)

יצחק לוי (isaaclevy1234@gmail.com)

1. מהו נלמדת הזיקה בין סנהדרין למזבח?

ירושלמי מכות פ"ב, הלכה ז: ומניין שהיתה סנהדרין גדולה אצל המזבח? "ולא תעלה במעלות על מזבחך", ומה כתיב תמן "ואלה המשפטים אשר תשים לפניהם".

2. מהן ההשלכות המעשיות של סמכות סנהדרין למזבח?

א. עבזה זהה ח: מי שנה עד לאחר הבית גلتה סנהדרין וישבה לה בחנות. למי הלכתא? א"ר יצחק בר אבדימי לומר שלא דנו דין קנסות... אמר רב נחמן בר יצחק לא תימא דין קנסות, אלא שלא דין דין נפשות. מ"ט כיון דחו זנפייש מהו רוצחין ולא יכול למידן אמרו מוטב נגלי מקום למקום כי היכי דלא ליחייבו דכתיב יעשה על פי הדבר אשר יגידו לך מן המקום החויא' (דברים י"ז, ז) מלמד שהמקומות גורם.

ב. תוספות, עבזה זהה ח: ד"ה "מלמד שהמקומות גורם": ויש לומר דלבבי דין נפשות לא איקרי מקום אלא לשכת הגזירות שהיתה ח齊ה בקדש וח齊ה בחו"ל. והיינו טעמא מושום דברי סנהדרין סמוך לשכינה והכי נמי אמרין (לקמן דף נב.) ב"ל המעמיד דין שאינו הגון אליו נטע אשרה אצל מזבח, דכתיב: 'שופטים ושוטרים' וסמיך ליה לא תעט לך אשרה אצל מזבח ה" ולבסוף גלו וישבו בחנות ע"פ שחנות עצמו היה בהר הבית מ"מ לא היה סמוך לשכינה כלשכת הגזירות. ואם תאמר מلنן קפidea במקומות שאר חify מיתות שלא בזקן מורה ذקרה לא כתיב אלא בזקן מורה. ויש לומר דדרשינו כל זמן שננהדרין גדולה במקומה כדי אצל מזבח אז שופטים תתנו לך בכל שעיריך לשפט דין נפשות, נסתלקו הם בטלו כל דין נפשות".

ג. הרבה הירוש שמות כ"א, יד: מעם מזבחיו וגוי. המזבח היהודי אינו נותן הגנה לפושע. אין כאן, כמובן, שני עקרונות המגבילים וממתקיים זה את זה והמתיחסים זה אל זה בביטחון הדדי, כגון הנסיכה והמדינה, החסד והמשפט וכיוצא באלה. מקום המשפט בישראל, בית הדין הגדול, היה סמוך למזבח, שעליו לא תונף החרב (עי' לעיל, כ, כב). העיקרון שטופח בmazeach – הוא העיקרון שבא לידי הgeshma לפני הסנהדרין. כל מושג משפט המדינה נעדר מספר החוקים של המדינה היהודית. החוק והמשפט בישראל – לאלוקים הוא, ולא לאדם. החוק האלקי ניתן לנו על כל פרטיו ודקדוקיו, ולא נותר בו מקום לשရירות האדים; ואם גור חוק זה דין מוות על פושע פלילי, הרי שאין בהוצאתו לפועל של גור הדין משומן חומרא שאפשר להמתיקה בהתחשב בנסיבות, אלא היא עצמה כפירה רבת – התחשבות, כפרת הכלל, כפרת הארץ, כפרת הפשע – כפירה היא כשם שהקרבן הקרב על גבי המזבח – כפירה הוא. ואפלו יעמוד הכהן ליד המזבח, ואפלו אין כהן אחר שיזכיר את הקרבן, ותפגע בו אשמת רצח – מעם מזבח תקנו להביאו למשפט ולעשות בו כדי וכתרה".

ימי עיון בתנ"ר תשע"ט

3. מהי המשמעות הרוחנית של סמכות סנהדרין לモבָח?

א. המשפט לאלוקים:

1. דברים א,י"ז ; דברים ל,ב,ד ; בראשית י"ח,י"ט ; דברי הימים ב,י"ט,ד-ז ; תהילים פ"ב,א ; פ"ט,ט"ו (שמות כ"א,ו)
2. סנהדרין ? . כל דין שדן דין אמת לאmittתו משרה שכינה בישראל.
3. מכות ? . בשעריך אתה מושיב בתים דיןנים בכל פלך ופלך ובכל עיר ועיר ובחו"ל אתה מושיב בכל פלך ופלך ואי אתה מושיב בכל עיר ועיר.
4. מכילתא דרשבי"י יב,ג: כל דין דין אמת מעלה עליו הכתוב כאילו שותף במעשה בראשית נאמר כאן "מן בוקר עד ערב" ונאמר להלן "ויהי ערב ויהי בוקר".
5. רמב"ן שמות ב"א: ואמר ר"א כי נקראו השופטים אל-להים בעבור שהם מקיימי משפטם הא-להים בארץ. ולדעתי יאמր הכתוב והגישו אדני אל הא-להים, עד הא-להים יבא דבר שנייהם (להלן כב ח), לromo כי הא-להים יהיה עםם בדבר המשפט, הוא צדיק והוא רישע. וזהו שאמר (שם) אשר ירשיעון אל-להים, וכך אמר משה כי המשפט לא-להים הוא (דברים א יז). וכך אמר יהושפט כי לא לאדם תשפטו כי לה' ועמכם בדבר משפט (דהי"ב יט ז). וכן אמר הכתוב אל-להים נצב בעדת אל בקרב אל-להים ישפטו (תהלים פב א), ככלומר בקרב עדת אל-להים ישפטו, כי הא-להים הוא השופט. וכן אמר ועמדו שני האנשים אשר להם הריב לפני ה' (דברים יט יז). וזה טעם כי לא אצדיκ רשות (להלן כג ז) על הפירוש הנכון. ובآلה שמות הרבה (כד) ראייתי אלא בשעה שהדין יושב ודין באמת, כביכול מניח הקב"ה שמי השמים ושרה שכינתו בצדו, שנאמר (שופטים ב יח) כי הקיים ה' להם שופטים והיה ה', עם השופט
6. הרוב בשר תורה שלמה סוף פרשת יתרו תקע"ד: ולדעתי יש להוסיף רעיון שננסכו סנהדרין לモבָח, מן שבניין מובָח כפי דיני התורה, היה מסמל התורחקות עד הקצה האחורי מג' עבירות שדים יהרג ואל יעבור, והמה ע"ז ג"ע ושפכ"יד.
- א. בפסוק מובח אדמה תעשה לי, מבואר הטעם ממשום שדרךם של אומות העולם היה לעשות דמות צורה של ע"ז באבנים, לכך נצטו לעשות מזבח מאדמה או מאבנים שאינם גוזזות... .
- ב. גילוי עריות, המצווה שלא לעלות במעלות על המזבח לא תגלת ערותך עלייו, הגם שהיו לבושים מכנסים, בכל זאת אפילו פסעה גסה יתירה תורה, וכמה הוא המרחק מזה, לגילוי עריות ממש.
- ג. שפיקות דמים, מובח שנגע בו ברזל נפל למזבח ממשום שהוא מקצר ימי של אדם, והמזבח נברא להאריך שנתו של אדם, ואיןו בדיון מהէ מקרים על המאריך, מזה אפשר ללמוד איך יש להתרחק משפיקת דמים וכל אביזרי. ולכן רצתת התורה שהמזבח יהיה סמן למושב הסנהדרין עני העדה שעלייהם לדון דיני נפשות, כדי שייהיה להם תמיד לזכרון רצון התורה שתתגלה בדיוני מזבח שיתרחק האדים מן העבירות עד המדרגה הקיצונית. ובמדרש הגדול מסיים אמר תנ"ל היו מתונין בדיון, וכן איוב אומר וריב לא ידעתו אחקrhoו (איוב כת, טז) ובלבך שלא עינה את הדין. הרחמן יצילנו מעוני הדין ומעוות הדין ומהטיית הדין ויזכרנו לקיים דין עני ואבינו ואז טוב הלא היא הדעת אותיות נאות ה' ירמיהו כב, טז), כן אמר בעל הרחמים.

מי עיון בתנ"ר תשע"ט

ב. המזבח והמשפט מבאים שלום

הסנהדרין בלבשת הגזית מביאה לאחדות:

1. מהר"ל, גור ארייה שמוט כ"א, א: לומר שתשים סנהדרין אצל המזבח, ואין זה קשיא, דהם שווים לגMRI, דהמזבח הוא משים שלום בין ישראל לאביהם שבשמיים, כי עליו מקרים הקרבנות, שנקרא 'קרבני' על שהוא מקרב את האדם לבורא תعلלה, והמזבח שעליו ההקרבה הוא שימושים שלום בין ישראל לאביהם שבשמיים. וכן איתא במכילתא (עליל כ, כב) يولא תניך עליהם ברזלי (דברים כז, ה), מה האבנים שאין רואות ואין שומעת, בשבייל שטויותים שלום בין ישראל לאביהם אמרה תורה לא תניך עליהם ברזלי, המטיל שלום בין איש לאיש, ובין איש לאשתו, בין עיר לעיר, בין אומה לאומה, על אחת כמה וכמה שלא תבוא עליו פורענות. וכן המשפטים מטילים שלום בעולם. וכן אמרו במכילתא (כאן סוף הפסוק) מה ראו דיןין להקדים אותם לכל המצות שבתורה, כשהධין בין אדם לחבריו תחרות בינויהם, נפסק הדין שלום בינויהם. נמצא כי המזבח והדין הם מתקשרים ועושים שלום בעולם. כי צריך שלום בין ישראל לאביהם שבשמיים, ואחר כך צריך שלום בין איש לחברו, נמצא הכל מקושר. ושביל זה היה המזבח ולשכת הגזית באמצע העולם, כמו שדרשו (סנהדרין לו). "שרוך אגן הסהרה" (שיה"ש ז, ג), זה לשכת הגזית, כמו שהattebor באמצע גור האדם, כך לשכת הגזית באמצע העולם, כי האמצע מקשר כל התלקים לפי שהוא באמצע, נמצא המזבח ולשכת הגזית מאחדים ומקשרים הכל.

2. סנהדרין פח: תניא אמר רב יוסי מתחילה לא היו מרביין מחלוקת בישראל אלא בית דין של שבעים ואחד יושבין בלבשת הגזית ושני בתוי דיןין של עשרים ושלשה אחד יושב על פתח הרכבתית ואחד יושב על פתח העזרה ושאר בתוי דיןין של עשרים ושלשה יושבין בכל עיריות ישראל. הוצרך הדבר לשאול שואلين מבית דין שבעירן אם שמעו להן ואם לאו באין להה שסמוך לעירן. אם שמעו אמרו להם ואם לאו באין להה שעל פתח הרכבתית. אם שמעו אמרו להם ואם לאו באין להה שעל פתח העזרה, ואומר כך דרשתי וכך חבירי, כך למדתי וכך למד חבריו. אם שמעו אמרו להם ואם יושבין בחיל. נשאלת שאלה בפניהם אם שמעו אמרו להם ואם לאו עומדים למנין - רב המטמאים טמאו רב המטהרין טהרו. משרבו תלמידי שמאי והל שלא שמו כל צרכן רבבו מחלוקת בישראל ונעשה תורה כתשי תורה. ממש כותבין ושולחין בכל מקומות כל מי שהוא חכם ושפלו ברך ודעת הבריות נוחה הימנו יהיה דין בעירו. ממש מעלה אותו להר הבית ממש לעזרה ממש לשכת הגזית.

3. הרמב"ם, הלכות ממרים א, ד: בשהיה בית דין הגדול קיים לא היתה מחלוקת בישראל. אלא כל דין שנולד בו ספק לאחד מישראל שואל בבית דין שבעירו אם ידעו אמרו לו אם לאו הורי השואל עם אותו בית דין או עם שלוחיו עליין לירושלים וושאlein לבית דין שבהר הבית אם ידעו אמרו לו אם לאו הכל באין לבית דין שעלה פתח העזרה. אם ידעו אמרו להן ואם לאו הכל באין לשכת הגזית לבית דין הגדול וושאlein. אם היה הדבר ברור אצל בית דין הגדול דניון בו בשעתן הנושאין ונונתני בדבר עד שישיכמו כולם. או יעדדו למנין וילכו אחר הרוב ויאמרו לכל השואלים כך הלהקה והולכין להן. משבטל בית דין הגדול רבתה מחלוקת בישראל זהה מטמא ונונת טעם לדבריו זהה מטהר ונונת טעם לדבריו זה אסור וזה מתיר.

ימ"ע עיון בתנ"ר תשע"ט

ג. גדרות מעלה המשפט והצדקה מעבודת הקרבנות

1. תורה תミימה ירושלמי מכות פ"ב ה"ו: ונראה בטעם סמכות הסנהדרין אצל המזבח ע"פ הפסוק במשל כי"א, ג: "עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח", ובא מקום זה להורות ולرمז על מעלה הוראת דין אמרת עד שהיא גודלה ממעלת הקרבנות, וע"פ זה יזכיר היטב הדמיון שאמרו בפרק קמא דסנהדרין ז: כל המழמיך דין שאיןו הגון כאילו נתע אישירה אצל המזבח והיינו משום מקום הסנהדרין הו אצל המזבח.
2. שמואל אל, ט"ו, כב; ישעיהו א, יא-יז, כא-כז; הווער ו, ו-ט; עמוס ה' כא-כח; מיכה ג, ט-יב; וו-ח; ירמיהו ז, ג-ז, ט-יא, כא-כג; זכריה ז, ה-ו; ח, ט-ז-ז.
3. תהילים ט"ו; כ"ד, ג-ד; נ, ז-כג.

4. מדרש הגדול שמות משפטיים כ"א, א: ואלה המשפטים מה כתיב למעלה מן העניין "מזבח אדמה תעשה לי", על שם שנאמר "עשה צדקה ומשפט נבחר לה' מזבח" (משל כי"א, ג) אמרו ישראל הרי הקרבנות בטלים אנו מה עשת? אמר להם: **היו עוסקין בדינינו ומעלה אני עלייכם כאילו הקרבנות כל הקרבנות** וכן הוא אומר כי חסד חפצתי ולא זבח ודעת אלוקים מעולות.

4. צדק ומקdash

א. הכהנים כשופטים

1. דברים י"ז, ח-ט; כ"א, ה; ל"ג, ג.
2. סנהדרין נב: בזמן שיש כהן יש משפט בזמן שאין כהן אין משפט.
3. הרמב"ם הלכות סנהדרין ב, ב: ומצווה להיות בסנהדרין גדולה כהנים ולווים שנאמר "ובאת אל הכהנים הלוים" ואם לא מצאו אפיו היו כולם ישראלים הרי זה מותר.

ב. בגדי כהונה בגדי צדק (תהלים קל"ב, ט)

- 1.aben עזרא: וטעם לאמר על הכהנים בגדי צדק כי הם מורים את התורה ושופטי ישראל.
2. מצחת דוד: בגדי כהונה נקראים בגדי צדק כי הם מכפרים ומצדיקים את החוטאים.
3. המלבני"ס: כי צירור הבגדים היה מורה על הצדק ועל המידות טובות שבם תלבש חנש כמ"ש חז"ל.
4. ישעיהו י"א, ה; זכריה ג, ג-ד

ג. ירושלים ובית ה' כמקומות המשפט באחרית הימים

1. ישעיהו ב, א-ד; מיכה ד, א-ה; יוalg, ה, ד, כ"א; זכריה ט, ט-ו.

ימי עיון בתנ"ך תשע"ט

2. עמק יהושפט-נחל קדרון

(ד. הצדק בתנאיximity לקרבת ביתה': תהילים ט'ו; כד; ישעיהו ל'ג, יד-טו, כ-כב)

ה. הצדקה והוותה של ירושלים

1. שמות מלכי ירושלים צדק: בראשית י"ד, יח; יהושע, יא; מלכים ב כ"ד, יז

ר"ק יהושע, יא: כל מלכי ירושלים היו נקראים בזמן ההוא מלבי צדק או אדני צדק, כמו שנאמר "ומלבי צדק מלך שלם" הוא ירושלים, כמו שכתווב "יהיה בשלם סבוי" ונקרו אן בעבר ירושלים שהוא מקום צדק.

2. זהות בין שם העיר לבין שם מלך העיר: ישעיהו כ"ג, ג' בהקבלה לירמיהו ל'ג, י"ב

3. שם העיר צדק: ישעיהו א, כ"א-כ"ז; ירמיהו ל'יא, כב.

4. פנית אברהם ומלך צדק

5. ירושלים עיר הצדקה והשלום לעומת סודות עיר הרשעה

6. הנבואה המptrישת הראשונית על חורבון ירושלים

מיכה ג, ט-יב; (ישעיהו א, כ"א-כ"ז); ירמיהו כ"ו, טז-יט

7. הגורף לחרבון העיר והבית

ימי מנשה (?): ירמיהו ה, א, כ"ו-כ"ט; ו'

ימי יהויקים: ירמיהו כ"ב, ג-ט; ירמיהו ז, ג-ז

ימי צדוקיהו: ירמיהו כ"א, א-יב; ירמיהו כ"ב, א-ה

ג. הצדקה וביתה

במדבר רבבה כ"א, י"ט: אמר רבי בר סימון מעולם לא היה לנו אדם בירושלים וביתו עון. כיצד? תמיד של שחר מכפר על עבירות שבילה ושל בני העربים מכפר על עבירות שביהם, שנאמר "צדק ילין בה".

ז. משמעות "צדק"

1. הרוש"ר היושב בפיושו לבראשית ט'ו, י: צדקה משורש צדק.. לחת לזרות את מה שהוא זוקק לו. במידת הצדקה תזכה כל בריה בתנאים שנועדו לה ע"פ הדעת העילונה, הצדקה הוא תכלית ההנenga הא-לוקית, מנוקדת השקפת האדם הרי הוא האידיאל.

ימ' עיון בתנ"ר תשע"ט

2. המלבויים בפירושו לתהילים:

פרק פ"ט,טו : צדך מה שיעשה לפנים משורת הדין, ומשפט-شورת הדין.

שם, פ"ה, יא-יב : צדק מומוצע בין המשפט והחсад, שהוא מורכב משנייהם, והחсад שיעשה ה עם עמו יהיה מיסוד על הצד של המעשה.

שם, פ"ט,טו : ... וצדך הוא מה שיתה מז קו המשפט אל חזקי הצדקה להשכיף על העניין והנדונים וילך לפנים משורת הדין לפי העת, והמקום והיוואר.

3. א. בבא מציעא ל: דאמר רבי יוחנן לאחרבה ירושלים אלא על שדנו בה דין תורה... אלא איתא שהעמידו זיניהם על דין תורה ולא עבדו לפנים משורת הדין.

ח. מלכות ה' ומלכותبشر ודרם-צדוק ומשפט

1. מלכות ה'

- שם 'אלוקים' כשופטים (שמות כ"א,ו ; כ"ב,ז-ח)

- תהילים פ"ט,טו ; צ"ז,ב "צדוק ומשפט מכון כסאך".

2. מלכותبشر ודם

- "הו לצדק ימלך מלך" (ישעיהו ל"ב,א)

- "תועבת מלכים עושות רשע כי בצדקה יכנון כסא" (משל טז,יב)

- השם 'שופטים' גם הנהגה וגם משפט

הרמב"ם הלכות מלכים פ"ד,ה"ז : ...ובכל יהיו מעשו לשם שמים ותהייה מגנתו ומחשבתו להרים ذات האמת ולמלאות העולם צדק ולשבור זרוע הרשעים ולהילחם מלכותם ה', שאוינו מליכים מלך תملחה אלא לעשות משפט ומלחתו שנאמר "ושפטנו מלכנו ויצא לפניו ונלחם את מלחותינו".

- ישעיהו י"א,ג-ה ; תהילים ע"ב,א-ד ; יחזקאל מ"ה,ט-י ; ירמיהו כ"ב,ג-ה.

מתוך תפילה שמונה עשרה: השיבה שופטינו כבראשונה ויוציאנו בבחילה והסדר ממען יגון ואנהה ומלך עלינו מהרה אתה ה' לבדך בחסד וברחמים, בצדוק ובמשפט, ברוך אתה ה' מלך אהוב צדקה ומשפט (ובבש"ית המלך המשפט)